

Efter att ha ätit en kraftig middag var jag klockan 6.30 på e.m. färdig att starta för den 6 mil långa sträckan till Lycksele och dit jag beräknat framkomsten till klockan 11 på kvällen. Jag kan just inte säga att jag var vid full kondition vid avfärden. Jag hade nämligen av misstag råkat sätta i mig en flaska öl vid middagen och, ovan som jag var, hade den så kraftig verkan, att jag kände mig litet svag i knäveckan. Flickan frågade vad jag ville ha till middagen antingen mjölk eller dricka och i tanke att det var svagdricka valde jag dricka. Jag fick en flaska och drack utan att ägna någon uppmärksamhet åt flaskan. Jag minns bara jag tyckte, det var bra svagdricka.

Cykeltur Hällnäs–Lycksele 6 mil Klockan 6.30 (e. m)bar det iväg. Cykeln var emellertid mycket tungt lastad och vägen ganska ojämn varför jag inte vågade dra allt för stor nytta av den ganska långa backen. Besöket nere vid Vindelälven blev inte heller långt. Utförsbacken följdes genast av en lika stor uppförsbacke och det var därför att gripa till apostlahästarna.

Då man åkt någon mil ungefär hör man Uman brusa i fjärran på vänster hand. På sina håll liknar älven här mer en fjällsjö än en älv. Det är först uppe vid själva Lycksele, som jag åter kan känna den som en gammal bekant från sydligare trakter. Den är återigen glad och lekande och av dånet att döma bildar den här rätt aktningsvärda forsar.

Jag är framme i Lycksele och Lappstockholm med utmärkt vackert läge vid Umeälven. Jag åkte till gästgivargården där jag svedtdrypande och rufsig gjorde mitt inträde vid halv 11- tiden. Sedan dröjde det inte länge förrän jag stod på huvudet i handfatet och efter att ha fått en avsköljning och litet torrt på kroppen kände jag mig som en ny människa, en känsla, som förstärktes ännu mera genom inmundigandet av en kopp gott kaffe. Så voro då 6 mil tillryggalagda av den 18 mil långa vägen, men den kommande dagens marschhåll var emellertid tillräckligt långt och strapatsfyllt för att skrämma mig i säng, hur frestande det än var att i den vackra kvällen ta Lappstockholm i närmare skärskådande.

Störd nattsömn

Jag kan just inte säga att jag sov så särdeles gott. Jag hade en förnimmelse av att folk kom och gick hela natten. Jag var rätt förargad ett tag, men på morgonen blev jag helt och hållet försonad då jag fick höra att de på natten komna voro ett sällskap från Vilhelmina på väg ned till Hällnäs och att det således här yppade sig ett tillfälle för mig att få mina saker upp till Vilhelmina. Således ett bekymmer mindre. Jag fick också lämna det ena av mina paket som jag medförde på cykeln, en sak som jag emellertid inte skulle ha gjort av skäl, som jag kanske längre fram får anledning att beröra.

Söndag 28 juni 1915 Lycksele–Vihelmina 12 mil

Efter att på morgonen under en kort promenad ha tagit det vackra samhället med kyrkan i närmare skärskådande, satte jag mig en kvart före 11 på söndagsförmiddagen upp på cykeln och hjulade sakta och makligt ut från Lycksele.

Alldeles så utan äventyr skulle jag emellertid inte få lämna samhället. Just som jag skulle vika in på Vilhelminavägen möter jag en militär tydligen på väg till Umeå också han på cykel. Jag åkte på höger sida och sneddade därför över vägen och lämnar honom hans sida fri. Av någon anledning anser emellertid också han att han bör hålla på sidan och mitt på vägen skäras våra vägar och ögonblicket efter ligger det två bastanta karlar och sprattla i landsvägsdammet till oblandat nöje för de Lyckselebor, som olyckligtvis bevittnat händelsen. Farten vid sammanstötningen var emellertid så gott som ingen och båda parter gingo, så när som på äran, som fått sig en stöt i kanten, fria från alla följder av sammanstötningen. Vi hade just inte heller någondera lust att stanna längre än nödvändigt kvar på platsen och snart var jag på allvar på väg till Vilhelmina.